

Nieuwsbrief 29, mei 2018

Agnes vertelt

Beste vrienden van Agnes,

In deze Nieuwsbrief leest u wat er de laatste tijd in Huize Agnes is voorgevallen. Zoals de ervaringen van taalmaatjes Marleen en Marine en de steun van 'juf Lyda' aan twee broertjes met school en omgaan met hun trauma.

Komen & gaan

De laatste maanden is er een vrouw vertrokken bij Huize Agnes. Wegens 'verblijf bij kind' kreeg zij een zelfstandige verblijfvergunning. Ze woont nu met haar dochtertje van drie in een flat in Kanaleneiland. Het inburgeringexamen heeft ze al gehaald en ze wil graag aan de slag in de zorg.

Er zijn twee nieuwe bewoonsters gekomen. Een vrouw uit Sierra Leone, slachtoffer van mensenhandel. En een zwangere vrouw met een zoontje van acht maanden, uit Eritrea.

Taalmaatjes

Marleen (27) is sinds januari taalmaatje van Marine (33). Ze zien elkaar elke woensdag, eten samen en oefenen daarna Nederlands, grammatica, de verleden tijd en nieuwe woorden.

Marine woont met haar dochter (11) bij Huize Agnes. Ze is van Armeense komaf en acht jaar in Nederland. In het dagelijks leven redt ze zich aardig, maar ze wil de taal echt goed leren. Zodat ze bijvoorbeeld niet meer veertig minuten te vroeg bij de huisarts zit omdat ze begrippen als 'tien over half twee' niet kent.

"Marine kookt altijd uitgebreid en lekker", zegt Marleen.

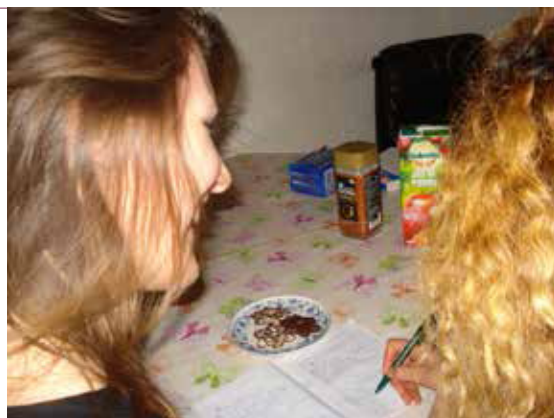
"En ze houdt er rekening mee dat ik vegetariër ben. Ze is heel gemotiveerd en komt elke week zelf met wat ze wil leren.

Dat is veel grammatica en uitspraak."

In de winter zijn ze samen naar de schaatsbaan geweest en ze willen meer vriendinnendingen doen. Samen de stad in, naar de bioscoop. "En praten over leuke dingen", zegt Marine. "Niet over mijn problemen. Die bespreek ik al genoeg met de hulpverlener van Huize Agnes. Daarom ben ik ook zo blij met Marleen."

** Marine is een schuilnaam*

Er zijn inmiddels zes vrijwilligers 'maatje' met een bewoonster. De steun is afhankelijk van de vraag; van Nederlandse taal oefenen tot leuke dingen doen en oriënteren op werk. Ook maatje worden? Neem contact op met Mariet Endeman: mariet.endeman@huizeagnes.nl

Marleen (links) en Marine

Zwemles

Dankzij een toekenning van 1200 euro van het Nationaal Fonds Kinderhulp, speciaal voor zwemles, zitten er nu drie kinderen op zwemles. Twee meisjes en een jongen. Ze fietsen elke week met hun moeders naar zwembad Den Hommel. Er zijn meer moeders in Huize Agnes die graag willen dat hun kinderen leren zwemmen. Vooral na berichten over vluchtelingenkinderen die zijn verdronken, zijn ze ongerust geworden. Het streven is dat uiteindelijk alle kinderen op zwemles gaan.

Trainingen

Susan Potgieter is in maart gestart met een serie bijeenkomsten over seksuele gezondheid voor bewoonsters, van conceptie tot menopauze.

Eind maart is er een stress-reductietraining van start gegaan, in samenwerking met Villa Vrede en het Rode Kruis. De training is door het Rode Kruis speciaal ontwikkeld voor de doelgroep, in een vluchtelingenkamp op Lesbos. Er zijn vier sessies van twee uur. Bewoonsters leren wat stress is, wat stress met je lichaam doet, hoe je met stress kunt omgaan en met verlies.

Als steun bij de opvoeding stimuleert Huize Agnes deelname aan Spelenderwijs, een peuterspeelzaal met extra aandacht voor de ontwikkeling van kinderen, ook bij taalachterstand. Ze werken samen met het consultatiebureau. Twee bewoonsters brengen hun kinderen nu al naar Spelenderwijs en daar komen er binnenkort nog drie bij.

Twintig bladzijden sommen

Lyda Lissenburg (59) werkt als schoolpsycholoog in het speciaal onderwijs voor kinderen met gedragsproblemen. Sinds dit schooljaar steunt ze twee broertjes van vijf en acht met hun schoolwerk. Met rekenen, lezen en omgaan met trauma en frustratie.

"Inmiddels roepen ze 'De juf!' als ik aanbel bij Huize Agnes. Ik ga elke week. Naast oefenen met schoolwerk en spelletjes doen, is het vooral therapie. Ze komen uit Afrika, hun moeder is getraumatiseerd en vreemd in Nederland. In het begin wilde de oudste vooral laten zien hoe competent hij wel was. Hij wil graag 'werkjes doen' en pas had ik twintig bladzijden met sommen voor hem achtergelaten. Die had hij in een keer gemaakt! Dat is, net als faalangst, typisch gedrag van een kind met trauma."

Ze laat hun moeder meedoen met spelletjes en geeft intussen uitleg over opvoeden in Nederland, zoals over belonen versus straffen en slaan. Maar ook over zoiets basaal als hoe je je gedraagt in de bioscoop.

Lyda: "Toen we met z'n allen naar Dikkertje Dap gingen, klommen de jongens over alle klapstoelen heen, als in een speeltuin. Het bleek hun eerste bioscoopbezoek, ze hadden geen idee."

Tekening 'Juf Lyda'
door een van de broertjes

Mondzorg

Een Utrechtse tandarts, zelf voormalig vluchteling, is begonnen met de behandeling van bewoonsters van Huize Agnes. Hij schrok van de verwaarloosde gebitten. Bij de doelgroep wordt alleen 'noodzakelijke zorg' vergoed, dus gaan vrouwen pas naar de tandarts als ze pijn hebben. De tandarts heeft inmiddels een aantal wortelkanaalbehandelingen uitgevoerd en hij plaatste een beugel bij een jonge dame. De kosten worden vergoed via een fonds van ORKA (Oude Rooms-Katholieke Aalmoezenierskamer) in Utrecht.

De Graal

De Graalbeweging is een internationale vrouwenbeweging met christelijke wortels, maar inmiddels meer divers. Een tijdje geleden volgden bewoonsters van Huize Agnes een assertiviteitscursus bij De Graalbeweging in Utrecht. Die ontmoeting leidde tot meer. In maart opende een wekelijkse vrouwensalon, een soort inloophuis, voor de doelgroep in het Graalhuis aan de Nieuwe Gracht.

colofon

Redactie & tekst: Annemiek Haalboom.

Vormgeving: Sacha Reket.

stichting Agnes van Leeuwenberch